

כיצד היית נוהג אתה?

עד שעה 2359, כדי שיוכל לאחר מכן לנתק מגע עד שעה 0100 ולחזור לתוך גבולות המדינה עד אור ראשון, שהיה אז בשעה 0440. בנתונים כאלה לא היה לכוח סיכוי להצליח במשימתו אלא אם כן יעלה בידו להגיע ליעד מבלי להתגלות בדרך. למפקד החוליה ולכל יתר חייליה היה ברור כי אסור להם להתגלות, וכי גילויים יסכל את ביצוע הפעולה ויסכן את מבצעה. לכן החליטו לא לעבור את הגבול לפני תחילת החשיכה, בשעה 2100. מיד לאחר חצית הגבול נתקלה החוליה במארב, כשרק מטרים אחדים מפרידים בינו לבינה. החוליה הסתערה על המארב ופגעה באחד מאנשיו. שאר הכוח האורב הצליח לברוח. על אף היתקלות זו המשיכה החוליה בהתאם לתכנית. לאחר מסע של 5-6 ק"מ נתקלה החוליה בזקיפי ה"משמר-הלאומי". זקיף שגילה את הכוח, בטרם הספיק לירות, נהרג בנשק קר. גם לאחר היתקלות זו המשיך הכוח בדרך והגיע לקרבת היעד; אך שוב הרגישה בו כנראה חולית-מארב של ה"משמר-הלאומי". רק בקושי הצליחה החוליה לעקפם, ולחמוק הלאה, בלי לפתוח באש. אנשי המארב שבו נתקלו לראשונה הגיעו בינתיים לאחד ממוצבי האויב והודיעו על גילויים. הוכרזה כוננות בכל האיזור ואף נשלחו אליו תגבורות. כשהגיע הכוח בשעה 0100 ליעד והחל חודר לתוכו, נפתחה עליו אש חזקה, כי גם שם נתקבלה כבר התראה, והוכרזה כוננות מלאה. על אף כל אלה ביצעה החוליה את משימתה, בהרגה 4 מחיילי האויב ובפגעה באחרים; אולם גם אחד מחייליה נפגע קשה. עם השלמת המשימה החל הכוח לסגת, כשהוא נושא עמו את החייל שנפגע. לאחר שהובל הפצוע מרחק מה, התברר למפקד החוליה כי אין סיכוי להגיע עם הפצוע לגבול לפני אור ראשון. לפי החלטת המפקד ולפי בקשת הפצוע עצמו הושאר הפצוע בשטח — למרות הוראות-הקבע שאסורה השארת פצועים או הרוגים בשטח; הוראות, שקיומו בקפידה גם לפני הארוע הזה וגם אחריו. החוליה חזרה בשארית כוחותיה עם אור ראשון לגבול.

באחד מבסיסי ההדרכה נוהגים להציג לחניכים בעיות מתחומים שונים, והחניכים מקיימים דיון. החלטנו להביא בפני קוראי "מערכות" כמה מן הבעיות ונשמח לכל היענות מצד קוראינו, אשר ימצאו אל נכון תשובה-ופתרון משלהם, על מנת שאלה יופיעו מעל דפי "מערכות".

ארוע מס' 1

על חוליה בת 8 אנשים הוטל לסייר במערכי האויב, בעומק של 15 ק"מ. כמפקד הסיור נתמנה מפקד מחלקה. בין יתר הפקודות, ניתנה לו הוראה מפורשת לא לפתוח באש, פן תסכל התגלותו את הסיור כולו. החוליה חצתה בלילה את הגבול ונעה לעבר היעד. לאחר שעברה כ-3 ק"מ בשטח העלול להיות מוחזק על-ידי האויב, נתקלה החוליה במוצב בלתי-צפוי, שכאילו ארב לה. החוליה כבר היתה בטח-האש של רימוני האורבים, שהיו מחופרים, ושל תת-מקלעיהם, כשנפתחה עליה אש-תופת. לדעת מפקד החוליה לא ניתן היה לחלץ בתנאים אלה אף לא איש אחד חי, אלא אם כן ייסוגו האנשים תוך חיפוי הדדי. הוא פקד על אנשיו לסגת; והוא עצמו חיפה עליהם עד היחלצם מאש המארב. לאחר זאת נסוג אף הוא והצטרף לחוליתו. כיון שנתגלה הסיור, סבר מפקד החוליה כי אין עוד אפשרות להמשיך בו; והוא חזר באותו לילה עם החוליה לבסיסה. מבלי שהמשימה בוצעה.

ארוע מס' 2

על חוליה בת 7 אנשים הוטל, ב"תקופת הפדאיון", לחדור לתוך מחנה צבאי של האויב ולהרוג בו, כפעולת-תגמול, 4-5 מחייליו. כמפקד החוליה נתמנה אחד מקציני הגדוד שמתוכו נבחרה החוליה. היעד היה במרחק 12 ק"מ מגבול המדינה, וכוח-המשימה, שכאמור היה קטן מאוד, נצטוו להגיע ליעד

כיצד היית נוהג אתה?